

ปีที่ 31 ฉบับ 10763 วันจันทร์ที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2561 หน้า 24

กรุงเทพธุรกิจ

Biz@Design

● สุวิทย์ วงศ์จรูราพาณิชย์

facebook.com/SuwitBrand

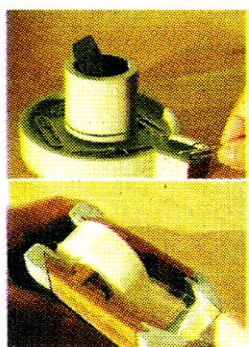
จากครัวสู่ 'เครื่องเขียน'

ภูมิปัญญาพื้นบ้านที่ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น คือ อัตลักษณ์เฉพาะที่โดดเด่นของชุมชนนั้นๆ การปรับปรุงลักษณะพัฒนารูปแบบ คืออีกหนึ่งหนทางในการต่อยอดองค์ความรู้ให้มีความร่วมสมัย ตอบไลฟ์สไตล์ของ

ผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสม่ำเสมอ

สตูดิโอ Sumthing ได้นำภูมิปัญญาพื้นบ้านด้านหัตถกรรมในท้องถิ่นมาต่อยอดเป็น “ศรีเรือน” คอลเลกชันอุปกรณ์บนโต๊ะทำงานชิ้นแรกให้ชื่อว่า “กระต่าย” เป็นการนำกระต่ายขูดมะพร้าวมาออกแบบเป็นอุปกรณ์ตัดเทป โดยพลิกส่วนขูดเนื้อมะพร้าวจากเดิมที่ผลิตจาก

เหล็กแหลมรูปทรงวงกลมให้เป็น “พิน” ผลิตจากแผ่นทองเหลืองสำหรับใช้ตัดเทปชิ้นที่สอง “ครก” เป็นการนำรูปทรงของครกตำข้าวเปลือก ที่มีลักษณะคล้ายรูปทรงกระบอกสูงมาดัดแปลง

เป็นที่ใส่ปากกา และชิ้นสุดท้าย “ไม้” กับการนำรูปทรงไม้หินบดแบ่งมาออกแบบเป็นที่ใส่คลิปหนีบกระดาษ และยางลบดินสอ

ความพิเศษของชิ้นงานที่เพิ่มเติม คือการเลือกใช้วัสดุไม้สักและคอนกรีต มาเป็นวัสดุหลักในการผลิต โดยช่างฝีมือที่มีความประณีตในการทำงาน ด้วยรูปลักษณะของเครื่องครัวสมัยโบราณที่คุ้นเคย ถูกปรับแต่งให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในยุคปัจจุบัน พร้อมคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยที่เหมาะสม จึงทำให้ชิ้นงานสามารถวางตกแต่งบนโต๊ะทำงานได้อย่างลงตัว

ทั้งยังเชิญชวนให้ผู้ใช้หรือผู้พบเห็น ได้รำลึกถึงเสน่ห์ “งานหัตถกรรมพื้นบ้าน” อันงดงามของคนไทยในอดีต เพิ่มเรื่องราวสร้างคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ธรรมชาติให้มีความพิเศษเพิ่มขึ้น อีกหนึ่งแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่าภูมิปัญญาพื้นบ้าน คือต้นทุนอันทรงคุณค่าที่เราสามารถนำมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ได้หลากหลาย อยู่ที่ว่านักออกแบบจะนำมูมิใดมาพลิกแนวคิดสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ให้มีความร่วมสมัย

เช่นเดียวกับ Sumthing ที่นำรูปทรงและการใช้งานของงานหัตถกรรมพื้นบ้าน มาต่อยอดเป็นอุปกรณ์เครื่องเขียนบนโต๊ะทำงานได้อย่างน่าสนใจ